

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedziel.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Mięscewa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 ct., pocztą 7 ct.

GAZETA LWOWSKA

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond, pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwszy jak za każde następne po 6 ct. Należytość stoplowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franco) odbiera Administracja Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr. 370).

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

C. k. ministerstwo skarbu mianowało oficjalnym rachunkowym Ferdynanda Gabora prowizorycznym radcą przy departamencie rachunkowym c. k. krajowej dyrekcji skarbowej.

Lwów, dnia 28. lipca 1871.

Towarzystwo kasyna kupieckiego w Drohobyczu rozwiązało się dobrowolnie w skutek uchwały walnego zgromadzenia z dnia 2. marca b. r.

Co się niniejszem w myśl § 26. ustawy o stowarzyszeniach do powszechnej podaje wiadomości.

Od c. k. Namiestnictwa.

Lwów dnia 26. lipca 1871.

Dnia 1. sierpnia 1871 wyszedł i rozestany został w c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu zeszyt XXXII dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 75. Ustawę z dnia 25. lipca 1871 względem zaprowadzenia nowej ordynacji notaryalnej.

Nr. 76. Ustawę z dnia 25. lipca 1871 względem wymagalności notaryalnego sporządzenia niektórych aktów prawnych.

Część nieurzędowa.

Lwów, 3. sierpnia.

Dzienniki czeskie zajmują się żywo sprawą ugodową, a mianowicie rolą, jakiej wymagają Czesi w tej sprawie od Węgrów. „Pokrok“ zwraca się w dłuższym artykule do Węgrów, zaklinając ich, aby ugodzie z Czechami na podstawach prawnopolitycznych nie stawiali żadnych przeszkód. Jeżeli oba królestwa, czeskie i węgierskie, żyć mogły przyjaźnie pod berłem Władysława Jagiellończyka w unii personalnej, czemużby, pyta „Pokrok“, nie miały się i dzisiaj porozumieć zgodnie? Polityka czeska zdaniem „Pokroka“ nie krzyżuje ani wewnętrznej ani zewnętrznej polityki Węgier; przeciwnie od czasu olbrzymiego wzrostu Prus oba narody mają tylko cele wspólne. Gdyby czeska korona w ten sposób została przywróconą — pisze dosłownie „Pokrok“ — iżby jej reprezentanci najuroczyściej przyrzekli szanować ugodę węgierską z r. 1867 w całej jej treści i w pełnej osnowie, to nie widzimy powodu, dla którego taka zmiana za Litawą węgierskim politykom z r. 1867 nie miała się wydawać jeśli nie korzystniejszą, bo naturalniejszą, to przynajmniej obojętną? Takimi są zaś istotnie nasze dzisiejsze stosunki i nasze dzisiejsze zamiary. Protestujemy przeciw temu, jakobyśmy choćby w najmniejszej rzeczy, czy to czynem czy samym zamianem zmieniać lub psuć chcieli to, do czego się Najjaśniejszy Król Węgier w swej przysiędze koronacyjnej najuroczyściej obowiązował. My tego nie chcemy, tem pewniej nie chcemy, ileż koronacja Najjaśn. Pana na Króla Czech także jest punktem naszego programu, a zatem dotrzymanie przysięgi koronacyjnej także w obec naszego królestwa główną jest rekojmą naszej własnej ugody. Dalej tłumaczy „Pokrok“, jak potrzebną jest rzeczą, aby hr. Andrassy przeszedł od słów do czynów i faktycznie dał dowody, że się do spraw cislitawskich nie miesza. Czeska opozycja szanuje w lojalny sposób węgierską ugodę z r. 1867, a zatem obowiązkiem jest Węgrów nie mieszać się do spraw czeskich.

Inny dziennik czeski „Narodni listy“ zajmuje się znowu kwestyą Niemców czeskich. Dziennik ten polemizuje z pismem „Tagesbote“, które twierdziło, że Niemcy w Czechach zaraz na początku obecnej walki politycznej zmuszeni byli bronić się przeciw zamachom na swą narodowość. „Narodni listy“ utrzymują, że plany czeskiej opozycji nie zwracały się nigdy przeciw narodowym prawom Niemców, ale jedynie przeciw ich hegemonii. Dowodem tego jest deklaracja, która dla całego kraju bez różnicy szczepowej domaga się pewnych praw politycznych, zostawiając

Niemcom pod narodowościowym względem białą kartę, którą sami sobie wypełnić mogą. Zależy to od Niemców wypełnić tę białą kartę tak, jak im się to najlepiej zdaje, pod tym jedynym warunkiem, aby wszystkie zastrzeżenia na niej korzyści i gwarancje miały wagę i dla czeskich mniejszości. Jeżeli Niemcy propozycję tę uznają za nie do przyjęcia, to dowodzą tylko, że oni to właśnie sami opierają się na wyłącznie narodowej podstawie, i że chodzi im tylko o utrzymanie hegemonii a nie o równouprawnienie obu szczepów.

Do tych argumentów „Narodni listy“ dodać należy uwagę, że istnieją przecież także dzienniki, które wcale nie zajmują wyłącznie niemiecko-narodowego stanowiska, a którym przeciw ani deklaracja, ani owa carte blanche ofiarowana Niemcom w ramach czeskich politycznego prawa nie przypada do smaku i przekonania.

Wiedeń. Dzienniki wiedeńskie zajmują się po większej części troskliwie spodziewanym zjazdem Najjaśniejszego Pana z cesarzem niemieckim. Jakkolwiek takie spotkanie się nie podlega prawie wątpliwości, jednakże nie jest ono dziś jeszcze o tyle faktem dokonanym, aby kombinacje, które ztąd snują dzienniki, zasługiwać mogły na jakiegokolwiek choćby najmniejsze uwzględnienie. Osobliwie za daleko się posuwają te organa, które w takim spotkaniu się upatrywać chcą jakikolwiek wpływ na wewnętrzny rozwój stosunków. Dzienniki te dowodzą tylko tym sposobem, do jakich niewłaściwych konkluzji się dochodzi, jeżeli się upornie trzyma fikcji jakiegoś mniemanego przeciwieństwa między zewnętrzną a wewnętrzną polityką. Zjazd monarchów nie może i nie będzie mieć innych skutków, prócz tego, że da nowy widoczny wyraz przyjaźnym stosunkom, które istnieją między austriacko-węgierską monarchią a Niemcami. Co do pogłosek o obecności hr. Hohenwarta i hr. Andrassy'ego przy zjeździe, to pod tym względem nie dotąd nie postanowiono. W ogólności wszystkie doniesienia o zjeździe, podawane przez dzienniki, przyjmować należy z wszelką ostrożnością.

— Kierownik wystawy powszechnej baron Schwarz powrócił do Wiednia z swej wycieczki do Pesztu. Szczególnym epilogiem tej podróży do Pesztu, podjętej w interesie wystawy, są głosy niektórych dzienników węgierskich, które odmawiają stanowczo udziału Węgier na wystawie. Węgierski przemysł nie zechce przecież unikać konkurencji z przemysłem reszty świata, a małoduszna zazdrość nie powinna psuć harmonii tam, gdzie chodzi o zaprezentowanie przemysłu monarchii całemu cywilizowanemu światu.

— Zjazd stowarzyszeń gimnastycznych w Bernie, do którego poczyniono ogromne przygotowania, rozpoczął się od tego, że dnia 29go lipca o godzinie 9tej zgromadzili się delegaci w wielkiej liczbie na obrady zjazdowe. Dr. Sturm jako przewodniczący stowarzyszenia gimnastycznego w Bernie powołał zgromadzenie, wyrażając radość z powodu licznego udziału innych stowarzyszeń gimnastycznych niemiecko-austriackich. Na zgromadzeniu byli obecni wszyscy reprezentanci wydziału gimnastycznego berneńskiego, dalej reprezentanci stowarzyszeń gimnastycznych z miast następujących: Aussig, Budweis, Gablonz, Georghenthal, Litomirzyc, Neustadt, Pragi, Reichenberg, Rumburg, Tannwald, Cieplic, Türnitz, Warnsdorf, Berna, Boskovic, Göding, Ihlawy, Littawy, Mor. Trübau, Nikolsburg, Olomuńca, Prosnic, Sternberg, Znaim, Opawy, Bielitz, Aspern, Baden, Florisdorf, Gumpoldskirchen, Krems, Mödling, Neunkirchen, Sechshaus, Wiednia, Wiener-Neustadt, Linz, Hallein, Salzburg, Graz, Leoben, Marburg, Botzen i Traiskirchen.

Po wywołaniu nazwisk delegatów powyższych stowarzyszeń zajęto się wyborem bióra. Wybrani zostali: Dr. Sturm z Berna na przewodniczącego, dr. Wedel z Wiener-Neustadt na zastępcę, dr. Kauzner z Gracu i Stubenvoll z Wiednia na sekretarza.

Na wniosek wydziału gimnastycznego berneńskiego uchwalono: 1) Rozpisanie nadatku za ubiegły peryod administracyjny w kwocie 15 cent. od każdego członka; 2) zaprowadzenie wkładki mającej się uiszczać peryo-

dycznie w kwocie 5 cent. od członka; 3) prawo uwolnienia częściowego lub zupełnego od tej wkładki nowo powstałych lub ubogich stowarzyszeń.

Nad niektórymi wnioskami przedłożonemi przez związek gimnastyczny z Znaim przeszło zgromadzenie po dłuższej debacie do porządku dziennego, natomiast przyjęto wniosek postawiony przez reprezentantów z Znaim: aby zjazd orzekł potrzebę nauki gimnastyki jako przedmiotu obowiązkowego nie tylko w szkołach ludowych ale i średnich. P. Hainz z Wiednia wybrany został na zastępcę gimnastycznego obwodu.

Jako przyszły punkt zgromadzenia obrano Grac i uchwalono, aby miasto to upoważnić do porozumienia się w razie potrzeby z innym miastem w sprawie festynu i zjazdu gimnastycznego.

O godzinie 11tej przed południem przybyło pociągami kolei północnej i rządowej bardzo dużo gości na festyn. Najliczniej były reprezentowane związki gimnastyczne i straże ogniowe z Korneuburga, Gross-Engersdorf, kilka stowarzyszeń niższo-austriackich, a dalej z Ihlawy i Innsbruka. Z węgierskich stowarzyszeń wzięły udział preszburzkie i tyrauskie. Wiele delegacyi pojawiło się z chorągwiami.

Warszawa. Z powodu pobytu cesarza rosyjskiego w Warszawie odbyła się dnia 29. lipca wielka rewja pod miastem połączona z ewolucjami taktycznymi. Popis ten wojskowy trwał przez 3 1/2 godziny i skończył się ku zadowoleniu cesarza. O godzinie 6tej tegoż samego dnia był obiad u cesarza, na którym znajdowali się goście zagraniczni, namiestnik królestwa, arcybiskup warszawski i nowogeorgjowski, ministrowie, generałowie i wyżsi urzędnicy cywilni. Wieczorem odwiedził cesarz teatr wielki, w którym dawano balet p. t. „Modniarki“. Na drugi dzień rodzina cesarska była przytomną paradzie i ćwiczeniom strzelania piechoty i artylerji. Po południu udał się cesarz na kolej Petersburgsko-warszawską, której dworzec był świetnie przystrojony i odjechał po godzinie 5tej.

Petersburg. Od dnia 13. do 27. lipca toczył się przed sądem petersburskim proces w sprawie Neczajewa; obejmuje on na rozmaitych miejscach państwa rosyjskiego odkryte sprzysiężenie, zmierzające do gwałtownej zmiany obecnej formy rządów rosyjskich. W lutym r. 1869 wybuchły w akademii medycznej i instytucie technologicznym rozruchy, których sprawcą i kierownikiem był, jak to się później okazało, Sergiusz Neczajew. Był on wtenczas nauczycielem religii w Sergiewskiej szkole parafialnej. Będąc o współdziałal w rozruchach studentów obwinionym, udał się do Szwajcaryi; we wrześniu tego roku powrócił napowrót do Petersburga i tu rozpoczął swoje czynności jako tajny agent rewolucyjnego stowarzyszenia międzynarodowego. W listopadzie r. 1869 został Iwanów, akademik petersburski, zamordowany. Neczajew był sprawcą tego morderstwa. Przy rewizji w pomieszkaniu współobwinionego Uspeńskiego, ajenta księgarza Czerkessowa w Moskwie, znaleziono papiery, z których się okazało, iż Neczajew zawiązał z Uspeńskim tajne stowarzyszenie, które przybrałoby nazwę: „Stowarzyszenie praw ludu“ — miało działać wspólnie z innymi stowarzyszeniami rewolucyjnymi. „Stowarzyszenie praw ludu“ dokładało od czasu swego zawiązania wszelkich starań, aby na dzień 19. lutego r. 1870 przygotować ogólne powstanie ludowe w cesarstwie rosyjskiem. Dnia 27. lipca zapadł wyrok w tym procesie i opiewa jak następuje:

„Sąd rozebrawszy sprawę spisku, mającego na celu rzucić istniejący w Moskwie rząd, w stosunku do 11 osób znajduje, że w jesieni 1869 r. w mieście Moskwie uorganizowanem zostało tajne towarzystwo dążące do zmiany rządu, a z tego powodu uznaje za winnych:

„1. Szlacheica Uspeńskiego, mającego 22 lat, mieszczanina Kuzniecowa, mającego 24 lat, dymisjowanego sekretarza kolegijskiego Pryżowa, w wieku 42 lat i mieszczanina Nikołajewa, 19 lat mającego, ponieważ byli członkami tajnego związku i uczestniczyli za namową Neczajewa w zabójstwie studenta Iwanowa;

„2. syna księżego Floryńskiego, mającego lat 24, gdyż wiedząc o istnieniu wspomnianego związku, przyjmował w nim udział;

„3. szlacheica Tkaczewa, 27 lat mającego, i 19-letnią mieszczankę Dementjewą, ze względu że pierwszy

napiął, dał do druku i rozszerzenia, a druga wydrukowała i rozszerzała odezwę „do społeczności“, zawierającą w sobie dążność obrażającą i skierowaną do rozbudzenia nieufności dla rządowych rozporządzeń;

4. uznając wreszcie oskarżonych: księży syna Orłowa, szlachcica Wołchowskiego, wdowę po pułkowniku Tomiłową i księży syna Korinfskiego w tej sprawie za niewinnych, sąd na zasadzie artykułów... swoda zakonów stanowi:

1) oskarżonych Uspieńskiego, Kuzniecowa, Pryżowa, Nikołajewa pozbawić praw stanu i zesać do ciężkich robót: Uspieńskiego w kopalniach na lat 15, Kuzniecowa w fortecy na lat 10, Pryżowa w fortecy na lat 12, Nikołajewa w fortecy na 7 lat i 4 miesiące, a następnie na osiedlenie w Sybir przez całe życie;

2) oskarżonego Floryńskiego zamknąć w areszcie na 6 miesięcy, z oddaniem go następnie pod surowy nadzór policyi;

3) oskarżonych Tkaczewa i Dementjewą zamknąć w areszcie, pierwszego na 1 rok i 3 miesiące, a drugą na 4 miesiące;

4) oskarżonych Koryńskiego, Wołchowskiego, Tomiłową i Orłową, sąd uznaje wolnymi z pod zarzutów;

5) dla powstrzymania możności uwolnienia się od wyroku odnośnie do Floryńskiego, Tkaczewa i Dementjewej, zapadnie osobna uchwała;

6) wyrok na Tkaczewa nie wprowadzać w wykonanie z przyczyny, iż on jest zaskarżony jeszcze w innych sprawach;

7) wyrok, gdy stanie się prawomocnym odnośnie do Uspieńskiego i Pryżowa, przedstawić względem Najj. Pana. Wyrok w ostatecznej formie zostanie ogłoszony we dwa tygodnie.

Londyn. Na posiedzeniu izby lordów z dnia 21 b. m. przedłożył lord Northbrook, podsekretarz stanu w ministerstwie wojny, rozporządzenie królewskie, znoszące kupno stopni w armii. Rozporządzenie to brzmi dosłownie:

„Victoria R. Ponieważ wedle aktu z piątego roku panowania króla Edwarda VI. „przeciw kupowaniu i przedawaniu urzędów“ i wedle aktu z 49 roku panowania króla Jerzego III. „aktu dla zapobieżenia kupowaniu i kupczeniu urzędami“ wszystkim oficerom w naszej armii jest zakazane sprzedawać jakkolwiek stopień w naszej armii lub za zamianę stopni brać pieniądze pod karą utraty stopnia i dymisji; ostatni zaś akt stanowi wyjątek z postanowień karnych za sprzedawanie, kupowanie lub zamianę takich stopni w armii, które uregulowane zostały wedle cen przez nas ustanowionych. I ponieważ uważamy za stosowne położyć kres wszystkim podobnym regulacjom cen, kupowaniu, sprzedawaniu i zamianie stopni w armii za pieniądze i wszystkim do tego odnoszącym umowom, przeto jest wolą naszą, aby po dniu 1. listopada r. b. zniesione były wszystkie przez nas albo królewskich poprzedników naszych ustanowione ceny. Dan na naszym dworze w Osborne, 20. lipca w 35 roku naszego panowania. Na rozkaz Jej królewskiej Mości. Edward Cardwell.“

Po przeczytaniu rozporządzenia tego powstał książe Richmond, zapowiadając, że przy drugim czytaniu prawa o armii poda wniosek, „że izba, zezwalając na drugie czytanie, pragnie wyrazić przekonanie, że wnieście się władzy wykonawczej, by przez wykonanie prerogatywy królewskich, bez pomocy parlamentu osiągnąć główny cel rozporządzenia, na to jest obliczone, by zmniejszyć akcją prawodawstwa i zneutralizować, i że to w najwyższym stopniu jest potępienia godnym a izba zezwała na drugie czytanie tylko w tym celu, by oficerów ze względu na zniesienie systemu kupna stopni ochronić od strat.“ Termin drugiego czytania prawa o armii naznaczono po krótkiej pomiędzy lordem Granville a przewodzącą opozycji dyskusji na poniedziałek, na dzień 31 lipca.

Z Irlandyi dochodzą znowu niepokojące wiadomości. Fenianie nawet wychodzą z dotychczasowego ukrycia, gdyż policja z Liverpool znalazła tamże nagromadzony przez Fenian zapas broni. Miejszem schowania był kanał leeds-liverpolski, dokąd broń niedawno widocznie wrzucono z obawy odkrycia. W Irlandyi samej walczą z sobą prócz mniej lub więcej tajnych związków dwa światła dzienne nie obawiające się towarzystwa o pierwszeństwo i wpływ największy, a starzy i najskrajniejsi narodowcy, którzy pomiędzy Anglią a Irlandyą chcą utrzymać co najwyżej unią personalną a następnie i zerwanie tego węzła mają na celu, i tak zwane „home-rule-stowarzyszenie“, które, składając się z umiarkowanych narodowców chce się zadowolnić utworzeniem parlamentu irlandzkiego, któryby się zajmował sprawami czysto irlandzkimi, wszystkie zaś kwestje ogólne pozostawił parlamentowi państwa w Londynie. Wątpić się jednak godzi aby Anglia kiedykolwiek zgodzić się miała na podobne żądania.

W Irlandyi popełniono znowu zbrodnię agraryjną. W bliskości bowiem miasta Bray strzelano do pewnego agenta nazwiskiem Brownrigg, udającego się do domu budowniczego Green, który niezadługo gwałtem miał być z domu wyrzucony. Gdy tedy p. Brownrigg ze służą zbliział się do jednego z budynków pobocznych, słyszał, jak Green mówił do swej żony: „Puszczaj mnie ja go zastrzelę“ a bezpośrednio potem padł strzał z pistoletu, który agenta lekko, służę zaś ciężko zranił. Po krótkim śledztwie oddano Greena sądowi przysięgłych, ile że w pomieszkaniu jego znaleziono amunicję, formy do lania kul itp. — W Dublinie musiał inspektor policyi p. Talbot, zmarły w skutek zamachu morderczego na jego życie, w cichości być pochowany, aby pospólstwo nie dało się przy tej sposobności pociągnąć do demonstracji. Równocześnie nie tai pospólstwo i prasa narodowa współczucia swego dla oskarżonego o udział w morderstwie niejakiego Kellera, nieprzyjaciela zaś Talbota nie wzdrzają się przed oczernieniem pamięci jego.

Paryż. Głównym przedmiotem zajęcia dzienników francuskich są ciągle jeszcze obrady nad petycją biskupów. Organa liberalne sądzą zgodnie, że na pozornym zwycięstwie prawicy sprawa niezależności papieża nic zgoła nie zyskała. Między innymi zasługuje na uwagę zdanie umiarkowanego „Journal des Débats“, według którego nie szczędono wprawdzie papieżowi słów pociechy z powodu utraty władzy świeckiej, petycją przekazano ministrowi spraw zagranicznych, ks. Dupanloup powiedział świetną mowę, a nawet p. Thiers dał dowody platonicznego współczucia, atoli kwestyą rzymską zgromadzenie narodowe, jakkolwiek z pompą, lecz stanowczo pogrzebało. Jedną tylko Francya mogła Włochy napełniać obawą i w niej jednej władza świecka pokładać nadzieje. Teraz Włochy mogą być spokojne: „Sedan oddał Rzym w ręce włoskie, lecz tym skutkiem wojny nie ma Francya powodu się martwić. Umysłem bowiem religijnym na tem jedynie może zależeć, aby duchowna niezawisłość kościoła i jego głowy czcigodnej była zabezpieczoną, a niezawisłość ta nie doznała i nie dozna w przyszłości uszczerbku. Francya zaś, chociaż ją zowią najstarszą córką kościoła wypraw awanturycznych przedsiębrać obecnie nie może i ani myśli narażać się dla przywrócenia papieżowi kawałka kraju, o który ultramontanom tak bardzo chodzi. Nie wszyscy wprawdzie władzę świecką pogrzebali z ochotą, lecz czyn ten był polityczną koniecznością, którą też rząd francuski na szczęście jasno i dobitnie w nim uznał. Thiers wzbrania się narażać dla świeckiego panowania papieża armii i polityki francuskiej na niebezpieczeństwo; pojmuje on, że są fakta, których nie można usunąć, albo których pomszczenie czasowi należy pozostawić. Krzywdy wyrządzone doścignie niechybnie nemesis dziejowa lecz co do władzy świeckiej papieża, to wątpimy, aby ultramontanie podobnej pomsty kiedykolwiek się doczekali, gdyż epoka wojen krzyżowych minęła na zawsze.“ Ze przekazanie petycji biskupów ministrowi spraw zagranicznych żadnego nie odniesie skutku, przyznają zresztą także dzienniki konserwatywne i klerikalne. „Univers“ uważa uchwałę zgromadzenia narodowego za klęskę dla sprawy papieskiej. „Monde“ zaś usiłuje go pocieszyć w sposób następujący: „Rząd postanowił w cichości serca o papieża się troszczyć, lecz uchwała, która obrady zamknęła, dowodzi, że jeżeli rząd opuści Rzym, to działa przed Bogiem jedynie na własną swą odpowiedzialność a postępowanie jego nie obowiązuje kraju, który mu wręcz przeciw e przedłożył żądania. Kiedy Thiers oświadczył, że uznaje jedność włoską za czyn dokonany, wtedy zawyrokował własny swój upadek. Thiers chciał raz na zawsze zważyć z siebie odpowiedzialność, którą przyjął na siebie jako obrońca Rzymu należąc do opozycji a która mu teraz jest niedogodną. Większość wszakże zrobi mu z niej koszulę Neussusa.“ „Constitutionnel“ wreszcie korzysta z tej sposobności, aby wystąpić przeciw zasadzie narodowości, która miała odmłodzić oblicze świata a dostarczyła tylko pretekstu do zaborów i gwałtów. Obok tego dostało się i Favrowi, bo „Constitutionnel“ nie żąda wprawdzie natychmiastowej wojny przeciw Włochom, lecz gorliwego działania dyplomatycznego, Favre zaś, zdaniem jego, nie dotąd nie uczynił w sprawie przywrócenia państwa kościelnego; dla tego powinien być usuniętym i przez godniejszego męża w urzędzie zastąpionym. „Constitutionnel“ mało pokłada na teraz nadziei w mocarstwach tego świata, lecz wzywa duchowieństwo, aby władzy kościelnej wyrobiło wpływ jak najrozleglejszy i najskuteczniejszy i przygotowało w ten sposób lepszą przyszłość.

— Słowa Gambetty wyrzeczone do komitetu wyborczego w Bordeaux, w których położył przycisk na potrzebę oświaty, znajdują widocznie odgłos we Francyi. Do zgromadzenia narodowego nadchodzą bowiem liczne

petycje, domagające się zaprowadzenia bezpłatnej nauki w szkołach ludowych i powierzenia nadzoru świeckim. Jedną z takich petycji, wystosowaną przez miasto Cambrai, ogłasza „Siècle“, polecając ją jako przykład godny naśladowania. Rada miejska w Cambrai upatruje przyczynę klęsk Francyi w jej upadku moralnym i sądzi, że tylko nauka przez świeckich udzielana może kraj podźwignąć. „Siècle“ ze swej strony dodaje uwagę, że „odrodzenie wtedy weźmie początek, gdy we wszystkich zakątkach Francyi zorganizuje się agitacja mająca szkoły ludowe na celu.“

Kronika.

— Dziś o godzinie 6ej wieczorem odbędzie się posiedzenie Rady miejskiej. Na porządku dziennym: 1. Wniosek Wydziału w sprawie festynu na przyjęcie gości z Krakowa. Sprawozd. p. wiceprezydent Jasiński. 2. Wydzierżawienie folwarku „Wulka kapitańska“. Sprawozd. radny p. Dymet. 3. Podwyższenie płacy straży akcyjowej. 4. Wnioski komisji względem wyznaczenia kredytu na kosztą umeblowania mieszkania prezydenta miasta. 5. Pismo jeneralnej dyrekcji kolei czerniowieckiej w sprawie seidziby dyrekcji ruchu tejże kolei. Sprawozd. radny p. Dąbrowski. 6. Premiowanie planów konkursowych na budowę hotelu miejskiego. Sprawozd. radny p. Pokutyński. 7. Sprzedaż gruntów miej. pod kolej czerniowiecką. Sprawozd. radny p. Pajackowski. 8. Wybór 1. członka (w miejscu p. Rawskiego) do komisji dla sprzedaży gmachu pokarmelickiego. 9. Wybór po 5. członków i po 2. zastępców do 5 rad szkolnych miejscowych. 10. Sprawozdanie Sekcyi IV. o pożarze realności pod Nr. 18³/₄. Sprawozd. radny p. Gubrynowicz.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym) W pierwszej połowie bm.

Dnia 3. bm. Morawskiego Mikołaja o kradzież; Liberyusza Müllera dyrektora towarzystwa asekuracyjnego o wykroczenie prasowe przez obrazę honoru (przed sądem przysięgłych).

Dnia 5. bm. Guta Iwana o kradzież; Wasyla Kuś o ciężkie obrażenie ciała.

Dnia 8. bm. Józefa Wiedenia o wykroczenie prasowe przez obrazę honoru (przed sądem przysięgłych); Jędrzeja Gansa o ciężkie skałeczenie; Jana Laskowskiego o ciężkie skałeczenie; Katarzyny Bizezańkiej o kradzież.

Dnia 10. bm. Kałmuka Hnata o ciężkie skałeczenie; Deszczuka Hrycia o ciężkie skałeczenie; Drozdowskiego Józefa o sprzeniewierzenie.

Dnia 14. bm. Kramera Arie o zgwałcenie; Rypusa Mykiety o zabójstwo.

— Z Buczacza donoszą nam, że z powodu mianowania JEX. Agenora hr. Gołuchowskiego namiestnikiem Galicyi udał się tamtejszy burmistrz na czele rady gminnej dnia 30. z. m. do pomieszkania starosty jako reprezentanta rządu i objawił mu radość miasta z powodu tej nominacji, jak niemniej zaufanie do rządów nowego Namiestnika.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu czerwcu 1871:

	Miejsce targu:				
	Jasio	Jordanów	Gorlice	Tarnów	Kęty
	zr. c.	zr. c.	zr. c.	zr. c.	zr. c.
	walutą austriacką				
Mec pszenicy	5 15	6 —	4 84	5 45	—
„ żyta	3 80	4 80	3 74	3 42	4 26
„ jęczmienia	2 95	3 80	3 27	2 64	3 —
„ owsa	2 50	3 50	2 51	2 11	2 25
„ grochu	—	—	—	3 37	—
„ hreczki	—	—	—	—	—
„ kukurudzy	—	—	—	—	—
„ ziemniaków	—	1 50	—	1 40	1 57
Cetnar siana	—	2 —	—	1 70	2 18
Sąg drzewa twardego	—	7 —	—	12 —	8 32
„ miękkiego	—	5 —	—	9 —	5 80
Funt mięsa wołowego	—	—	—	—	—
Miara wina	—	—	—	—	—
„ piwa	—	—	—	—	—
Wyrobnik z wiktem	—	—	—	—	—
„ bez wiktu	—	—	—	—	—

R. Lwów, 1. sierpnia. (Sprawozdanie tygodniowe Gazety Lwowskiej). W przeszłym tygodniu wielkie panowały upały; w godzinach południowych dochodził termometr w cieniu do +25° R. Stan dróg jest pomyślny a nadto zkonstatować musimy, iż w ostatnich czasach wszelkich dokładają starań, aby je w dobrym stanie utrzymać. Ruch w handlu towarowym był normalny; zniesiono już zakaz ścisłego zamknięcia granicy od Prus tak iż obecnie można transportować do Prus na Mysłowice Oświęcim i Oderberg: konie, nierogaciznę, drób, siano i słomę. Jaja można tam wywozić w dowolnym zapakowaniu; wełnę tylko w workach. Zakazany jest jeszcze wywóz do Prus bydła rogatego, kóz, świeżego mięsa, skór, rogów, surowych kości, nietopionego łoju i galganów.

Z dniem dzisiejszym otwarta została kolej żelazna ze Złoczowa do Tarnopola dla ogólnego obrotu. Uwagi godnym jest przytem otwarciu, iż ze stacyi Hluboczek wielki i z Płuchowa równocześnie odchodzą będą pociągi pospieszne i pakunkowe. Zdaje się, iż w pierwszych dniach przewóz osób na tej kolei będzie bardzo

znacznym, w Tarnopolu bowiem pozostało od czasu ostatniego jarmarku wielu kupców, którzy tylko czekali na otwarcie kolei, by powrócić do domu.

Ostatni jarmark na konie w Tarnopolu nie był bardzo ożywiony a w porównaniu z dawniejszymi jarmarkami pokup na konie znacznie był mniejszy. Uskarżano się powszechnie na wygórowane ceny, gdyż przed 10 laty można było parę roboczych koni o połowę taniej kupić jak tego roku. Koni zbytkowych przyprowadzono bardzo mało na jarmark. Kolej żelazną sprowadzono 85 sztuk. Płacono za pięcioletniego dobrego konia roboczego od 180—250 złr.

Handel naftą w Drohobyczu był nieznaczny, usposobienie kupujących mdłe a ceny nie pewne i chwiejne. Znacznego dowozu nie było, potrzebowałyby raczej znacznie niższej ceny podaży aby wywołać większy ruch u kupujących, i tym sposobem większą ilość tego artykułu sprzedać. — Za 42—45" nafty dawano 14 14 złr 50 c. Transport na osi znacznie byłby tańszym, gdyby budowa kolej żelaznych nie wymagała tak wielkiej ilości zaprzęgów. W handlu chmielem zapanował w ostatnich czasach nieco większy ruch. Przyczyną tego były doniesienia z targów zagranicznych o niepomyślnych zbiorach chmielu w tym roku. Ciągła zmiana powietrza i temperatury wpływała szkodliwie na plony chmielu; pomimo tego poprawił się w ostatnich czasach cokolwiek chmiel w naszym kraju, tak iż spodziewać się można średniego urodzaju. W braku zapasów chmielu były tylko nominalne ceny, wynoszące 40 do 45 złr.

Handel spirytusem szedł leniwo. Za stopień okowity płacono 51 do 52 c. W handlu cukrem nie nastąpiła żadna zmiana. Ciągła potrzeba cukru przyczynia się do tego, iż stała utrzymuje się cena. Za centnar cukru rafinowanego płacono od 32—34 złr. Co do handlu galganami zauważać należy, iż co raz mniej tego artykułu na targ przychodzi, dla tego też ceny znacznie się podnoszą. Za średni gatunek galganów płacono 7 do 8 złr. Wywóz jaj i masła z Galicji do Prus jest zawsze jednaki. Ruch w handlu zbożowym był w ostatnich 8 dniach mało ożywiony. Żniwa rozpoczęły się w zachodniej Galicji wcześniej niż w wschodnich obwodach. W Podwoleńskich i w okolicy Tarnopola rozpoczęły się dnia 29. lipca. W Złoczowskiem związano już dużo żyta, a wczoraj zaczęto już zwozić je do stodoł. Co do ilości i jakości zboża zbiory tegoroczne obiecują plon dobry. Wskutek niezwykłych upałów ostatnich dni zboże w niektórych o-

kolicach przejrzała, zaczęło ziarno przy zwożeniu bardzo się wytrzęsa; ażeby temu zapobiedz zwożą zboże do dnia lub późno wieczorem.

Na zagranicznych targach zbożowych panuje zupełnie wyczekujące usposobienie. Zbiory za granicą wypadły także lepiej, niż się powszechnie spodziewano; w skutek tego ogranicza się obecnie handel zbożem tylko na miejscową konsumpcję. Do Brodów dostawiono do dalszego wywozu 5000 cetnarów żyta i 1008 cetnarów pszenicy. W ciągu przyszłych trzech tygodni transporty zboża z tych dwóch stacji kolei żelaznej będą bardzo znaczne, zwłaszcza że na granicy koło Podwoleńskich i Radziwiłłowa wiele zboża nagromadzonego jest w spichlerzach.

Dopóki nie będzie dokładnych sprawozdań o zbiorach za granicą, nie można wiedzieć, jakie rozmiary przybierze handel zbożowy w przyszłych sześciu miesiącach. Jednak nie ulega już dziś wątpliwości, iż przewóz zboża przez Galicję będzie w tym roku nadzwyczaj znaczny; zwłaszcza że zbiory tegoroczne w Rosji będą bardzo obfite. Kupcy zagraniczni wysłali już tam swoich agentów, by się jak najwcześniej o jakości i prawdopodobnych cenach tamtejszego zboża dowiedzieć.

Na targach zamiejscowych ceny były następujące: Bochnia: pszenica 190 \mathcal{E} 9 złr., żyto 180 \mathcal{E} 7 złr., jęczmień 158 \mathcal{E} 6 złr., owies 110 \mathcal{E} 4 złr. Ceny spadły. Dowóz w skutek żniw ograniczony. Tarnów: pszenica 190 \mathcal{E} 10 złr. 50 c., żyto 180 \mathcal{E} 6 złr. 75 c., jęczmień 156 \mathcal{E} 5 złr. 50 c., owies 110 \mathcal{E} 4 złr. Z powodu robót w polu był bardzo mierny handel zbożem. Dębica: pszenica 190 \mathcal{E} 9 złr. 40 c., żyto 180 \mathcal{E} 6 złr. 25 c., jęczmień 156 \mathcal{E} 5 złr. 50 c., owies 110 \mathcal{E} 3 złr. 50 c. Popyt na pszenicę był nieznaczny, nieco większy na żyto. Rzeszów: pszenica 190 \mathcal{E} 11 złr., żyto 180 \mathcal{E} 7 złr., jęczmień 156 \mathcal{E} 6 złr., owies 110 \mathcal{E} 4 złr. Jarosław: pszenica 190 \mathcal{E} 10 złr. 60 c., żyto 180 \mathcal{E} 5 złr. 80 c., jęczmień 158 \mathcal{E} 4 złr., owies 110 \mathcal{E} 3 złr. 60 c. W skutek sprzyjającej pogody podczas żniw i spodziewanych obfitych zbiorów spadły nieco ceny. Dowóz pszenicy i żyta do kolei żelaznej był z powodu robót w polu mniejszy, a stąd zmniejszył się nieco handel pszenicą i żytem. Brody: pszenica 190 \mathcal{E} 8 złr. 50 c. — do 9 złr., żyto 180 \mathcal{E} 4 złr. 20 c. — 4 złr. 40 c., jęczmień 156 \mathcal{E} 3 złr. 80 c. — 4 złr. 20 c., owies 110 \mathcal{E} 2 złr. 60 c. — 2 złr. 80 c., groch 200 \mathcal{E} 5 złr. 50 c. — 5 złr. 90 c., hreczka 156 \mathcal{E} 3 złr. 80 c. — 4 złr. Zapasy nieznaczne. Handel słaby. Popyt nie wielki. Usposobienie wyczekujące.

Tarnopol: Pszenica 190 \mathcal{E} 8 złr. 50 c. — 8 złr. 80 c., żyto 180 \mathcal{E} 4 złr. 20 c. — 4 złr. 30 c., jęczmień 156 \mathcal{E} 4 złr., owies 110 \mathcal{E} 2 złr. 70 c. Ceny spadają.

Bydła rzeźnego i opasowego przywieziono w ostatnim tygodniu kolejną lwowsko-czerniowiecką 1800 sztuk, które odwieziono zaraz dalej do Oświęcimia. Z tutejszej targowicy odstawiono na dworzec kolei 180 sztuk bydła.

Ostatnia poczta.

Telegramy „Czasu“.

Wiedeń, 2. sierpnia. Większa część dzienników porannych zajmuje się ponownie broszurą niemiecką pod tytułem: „Stronictwo konstytucyjne i ministerium Hohenwarta“, która w sferach nawet szerszych zrobiła wrażenie. Nawet opozycyjne dzienniki oddają sprawiedliwość pojedynczym tendencjom i pełnemu godności tonowej tej broszury.

Wersal 2. sierpnia. Na posiedzeniu wczorajszym zgromadzenia narodowego podjęto na nowo rozprawy nad artykułem 2gim ustawy o departamentach (względem utworzenia komisji departamentowej) i po odrzuceniu wniosku popieranego przez rząd, aby głosowanie odrzucić, Izba uchwaliła artykuł 2gi 430 głosami przeciw 212.

Pociągi kolejowe na głównym dworcu Karola Ludwika. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą ze Lwowa do Krakowa o g.	6 m. 42 rano.
" " " " " "	8 " 7 wieczór.
" " " " " "	3 " 30 rano.
Odch. ze Lwowa do Czerniowiec o "	8 " 32 rano.
" " " " " "	12 " 20 w nocy.
" " do Brod. i Złocz. o "	8 " 52 rano.
" " " " " "	11 " 50 wieczór.
Przychodzą z Krakowa do Lwowa o g.	7 m. 37 rano.
" " " " " "	11 " — wieczór.
" " " " " "	8 " — wieczór.
" z Czerniowiec " " " "	7 " — wieczór.
" z Brodów i Złoczowa " " "	2 " 30 w nocy.
" " " " " "	7 " 24 wieczór.
" " " " " "	2 " 50 w nocy.

Pociągi kolejowe na stacji lwowskiej Podzamcze. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą do Brodów i Złoczowa o g.	9 m. 11 rano.
" " " " " "	12 " 12 wieczór.
Przychodzą do Lwo. z Brod. i Złocz. o "	6 " 53 wieczór.
" " " " " "	2 " 19 w nocy.

Odpowiedzialny redaktor: **Adolf Rudyński.**

Spotrzenia meteorologiczne w miesiącu sierpniu 1871

Dnia	Barometer				Millimeter				Stopień ciepła wedle Celsiusa				Ciśnienie pary millimetr.				Wilgoć powietrza w %				Stan nieba 0—10				Wiatru kierunek i siła				Ozonometr 0—10				Opad atmosferyczny millimetr. i uwaga
	7 ^h	2 ^h	9 ^h	M.	7 ^h	2 ^h	9 ^h	M.	7 ^h	2 ^h	9 ^h	M.	7 ^h	2 ^h	9 ^h	M.	7 ^h	2 ^h	9 ^h	M.	7 ^h	2 ^h	9 ^h	M.	7 ^h	2 ^h	9 ^h	M.					
1	732.76	734.77	736.66	734.73	17.4	15.4	14.3	15.70	14.3	11.4	9.4	11.70	97	87	77	87.0	9	9	4	7.3	W 2	W 4	W 1	9	7	6	7.3	0.28					

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Ukateczn. sprzedaje	Kurs przedczyny	Kurs ostatni	
			placą	żądają
Złote austriackie				
D. 2. sierpnia. Południowy.			250.75	251.50
Akc. gal. kol. żel. K. L. a diwid.			174.50	175.50
kol. lwow.-czern. Jassy				
banku hipot. galic. po 200 zł. z wpłatą 50% ex diwid.			121	123
" papiery czern. po 200 zł. w. a.				
Galic. banku krajow.				70
Listy zast. Tow. kred. gal. 5% w. a.			84.75	85.25
Tow. kr. gal. 4% w. a.			75.50	76.25
Banku hip. gal.			89.75	90.25
Gal. zakł. kred. włośc.			91	91.75
Oblig. indemn. gal.			75.25	75.80
" W. Ka. Krak.				
" Księstwa Bukowiny				
Pol. głod. r. 1866 po 7%.				
Pier. kol. gal. K. L. I. Em.				
" " " " II. "				
" kolei lwow.-czerniow. I. Em.				
" " " " II. "				
Dukat holenderski			5.74	5.82
" cesarski			5.77	5.83
Napolondor			9.73	9.81
Pół imperyal rosyjski			10	10.15
Rebel srebrny rosyjski			1.90	1.96
" papierowy			1.62	1.63
Bank pol. za 100 zł. pol.				
Talar pruski srebrny				
Frankie biletu kasowe			1.83	1.84
srebro			121	122.50

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 31. lipca 1871.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien. towar.
pożyczki narodowej od stycznia do lipca po 5%	69.05 69.15
od kwietnia do października po 5%	69.10 69.20

Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—
Metaliki po 4 1/2%	—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	299.— 300.—
" " " " 1839 piąta część losów	298.— 299.—
" " " " 1854 po 250 zł. 4%	95.25 95.75
" " " " 1860 po 500 zł. 5%	—
" " " " 1860 po 100 zł. 5%	—
Pożyczka z r. 1864 (z premiją) po 100 zł.	132.80 133.—
Renty Como po 42 lir. austr.	24.— 25.—
B. Krajów koronnych.	
Obligacje indemn. po 5% za 100 zł.	—
Czech	96.— 97.—
Bukowiny	73.75 74.25
Galicyi	75.25 75.50
Niższej Austrii	97.50 98.—
Siedmiogrodu	76.— 76.50
Węgier	79.80 80.10
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—

2. Akcje.

Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wpłatą 50%	259.25 259.50
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	237.40 237.60
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	930.— 935.—
Galic. banku kraj. 200 zł. wpl. 40%	—
Galic. banku hyp. po 200 zł. wplata 40%	—
Banku narodowego	767.— 768.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	585.— 587.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	221.75 222.25
Pół kolej po 1000 zł. w. a.	2135 2140
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	249.75 250.25
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	175.— 175.50
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	424.50 425.—
Polud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	179.80 179.90
Spółki Boryslawskiej 200 zł. w. a.	—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	106.— 108.50
Gal. Tow. kred. w. a. po 4%	75.75 76.25
" " " " po 5%	84.—
Gal. banku hyp. po 6%	90.— 90.50
Galicyjski zakład kredytowy włościański po 6%	91.— 91.50
Banku narod. w wal. austr. przezn. do los. po 5%	91.90 92.10
Węgier. Towar. ziemskie po 5% (renta) po 6%	89.— 89.25

4. Obligacje z prawem pierwszeństwa.

Kol. półn. po 100 zł. m. k.	91.50 92.—
" " " " w. a.	88.50 89.—

Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł.	105.— 106.—
Kol. gal. Karola Ludwika II. emiary	101.10 101.30

5. Losy. (za sztukę)

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	177.50 178.—
Clarego po 40 zł. m. k.	38.— 39.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	100.— 101.—
Keglevicha po 20 zł. m. k.	15.— 17.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	34.— 35.—
Palliego po 40 zł. m. k.	32.50 33.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	15.— 15.50
Salma po 40 zł. m. k.	39.— 40.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	32.— 33.—
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	25.— 26.—
Poz. Tryest. po 100 zł. m. k.	120.50 121.50
" " " " 50 zł. w. a.	59.— 60.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	21.— 23.—
Windischgrätz po 20 zł. m. k.	24.— 25.—

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	103.20 103.30
Augsburg za 100 zł. w p. u.	103.50 103.65
Berlin za 100 tal.	—
Frankfurt 100 zł. w p. u.	103.65 103.75
Hamburg za 100 M. B.	90.80 90.90
Londyn za 10 ft. szt.	122.60 122.70
Paryż za 100 fr.	48.15 48.20

Kurs złota.

Dukat ces. men.	5.84	5.86
" " " " peł. wagi	—	—
Korona	9.77 1/2	9.78
20frankówka	—	—
Rosyjski imperyal	—	—
Talar związkowy	121.50	121.75
Srebro	—	—

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 2. sierpnia.

	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach.	59	40
" " " " w srebrze	69	05
Losy z 1860 roku	102	70
Akcyje banku wiedeńskiego	768	—
" " " " kredytowego	237	10
Londyn 10 funtów sterlingów	122	10
Srebro	121	15
Napolondor	9	75
Dukat	5	83 1/2

(1750 3-3) Obwieszczenie.

L. 3946. Dnia 10go sierpnia 1871 od godz. 10. do 2. godziny po południu odbędzie się w magistracie Stanisławowskim licytacja na przedsiębiorstwo budowy gmachu szkolnego i bazaru (kamienicy ze sklepami).

Tylko pisemne oferty będą przyjęte.

Cena wywołania na przedsiębiorstwo budowy gmachu szkolnego 53 440 zł 52 kr. z ceną fiskalną robót następujących:

roboty grabarskie i pomocnicze	419 zł. 34 c.
" murarskie z materiałem	34402 " 93 "
" ciesielskie	9782 " 34 "
" blacharskie	2457 " 25 "
" stolarskie	2532 " 67 "
" ślusarskie	1715 " 56 "
" sklarskie	1545 " 97 "
" lakiernicze	584 " 46 "
razem	53440 zł. 52 c.

wal. austr.

Cena wywołania na przedsiębiorstwo budowy bazaru 35946 zł. 65 ct. w. a. z ceną fiskalną następujących robót:

roboty grabarskie i pomocnicze	852 zł. 14 c.
" murarskie z materiałem	21155 " 57 "
" ciesielskie	4892 " 71 "
" blacharskie	2333 " 3 "
" stolarskie	2713 " 87 "
" ślusarskie	2775 " 23 "
" sklarskie	819 " 12 "
" lakiernicze	405 " 1 "
razem	35946 zł. 65 c.

wal. austr.

Licytacja odbywa się in minus.

Wolno podawać oferty na obie budowy razem lub na każdą z osobna — wolno także podawać oferty na każdą z osobna lub na kilka razem z poszczególnych robót (działami poszczególnych rzemiosł).

Jako wadium oznacza się 5proc. ceny wywołania w papierach wartościowych według ostatniego kursu z Gazety lwowskiej, a to:

przy budowie szkoły	2672 zł.
" " bazaru	1797 " wal. austr.

austr.

Po zatwierdzeniu oferty przez radę miejską wadium ma być dopełnione 5proc. za potrąceniem 5proc. od każdej poszczególniej wypłaty.

Wolno jednak przedsiębiorcy złożyć od razu 10 proc. jako wadium w papierach wartościowych.

Wypłaty nastąpią co dni 14cie lub najdalej co 3 miesiące w miarę postępu budowy.

Blizsze warunki licytacyjne, plany, przemiary i kosztorysy mogą być przed terminem i w czasie rozprawy w biurze II. przejrzane.

Od magistratu król. miasta.

Stanisławów, dnia 25. lipca 1871.

(1751 3-3) Konkurs.

L. 590. W celu obsadzenia posady policyi rewizora, połączonej z posadą kancelisty przy tutejszym magistracie z roczną płacą 300 zł. w. a., rozpisuje się konkurs do 15go września t. r.

Ubiegający się o tą posadę wnieść mają swoje podania należycie adstruowane do tutejszego magistratu w oznaczonym czasie, gdyż po upływie takowego uwzględnione nie będą.

Jasło, dnia 24. lipca 1871.

(1753 3-3) Edykt.

L. 6776. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia niniejszem spadkobierców s. p. Jakóba Kopystyńskiego, jako to: Małgorzatę Kosiową, Antoniego Wieniawskiego, Franciszka Wieniawskiego, Ewę z Wieniawskich Suchodolską i Maryannę z Wieniawskich Sobieszkańską z miejsca pobytu niewiadomych, a w razie ich śmierci spadkobierców tychże z nazwiska i pobytu nieznanymi, tudzież spadkobierców Anny Górskiej z nazwiska i miejsca pobytu nieznanymi, że pod d. 23. czerwca 1871 do l. 6776 przeciw nim przez Włodzimierza Ustrzyckiego pozew o ekstatylację sumy 4000 zł. polsk. z procentami i odnośniami pożyczkami ze stanu biernego części dóbr Czelatycze podany został, w skutek czego do rozprawy ustnej termin na dzień 5. września 1871 wyznaczony, oraz i dla rzeczonych pozwanych kurator w osobie p. adwokata Dra. Kozłowskiego z substytucją p. adwokata Dra. Skalkowskiego ustanowiony został.

Jest tedy rzeczą zapowzanych na wywymienionym terminie w sądzie tutejszym stanąć, lub zastępcę swego do wiadomości sądu podać lub do obrony swojej potrzebne dokumenta ustanowionemu kuratorowi udzielić, gdyż inaczej spór z mianowanym kuratorem wedle przepisów zachodnio-galicyjskiej procedury przeprowadzonym zostanie a strona zapowzana skutki z tego wynikające mogące sama sobie przypisać będzie musiała.

Przemyśl, dnia 1. lipca 1871.

(1754 3-3) Edykt.

L. 7544. C. k. sąd obwodowy Tarnowski czyni wiadomo, że w skutek wezwania c. k. sądu krajowego wiedeńskiego z dnia 4. lutego 1870 l. 5178 celem zaspokojenia resztującej wierzytelności Dyrektora 1szej austriackiej kasy oszczędności w ilości 49224 zł. 35 kr. w. a. odbędzie się uchwałą c. k. wiedeńskiego sądu krajowego z dnia 22. października 1867 do l. 55244 dozwolona egzekucyjna sprzedaż publiczna dóbr Radomyśl z przyległościami Partyń, Ruda górna, Ruda dolna i Dulcza, będących własnością dłużniczki p. Olimpii hr. Bobrowskiej, w dwóch terminach, na dniu 4go października i 7go listopada 1871, zawsze o godzinie 10. rano w gmachu sądu tutejszego pod warunkami tutejszo sądową uchwałą z 31go grudnia 1867 do l. 15534 postanowionymi i edyktem już ogłoszonymi, mianowicie:

1. Za cenę wywołania dóbr Radomyśl z przyległ. Ruda górna, Ruda dolna, Dulcza i Partyń stanowi się cenę z oszacowania sądowego wynikłą w ilości 272056 zł. 72 1/2 kr. w. a., poniżej której ceny dobra te na powyższych dwóch terminach sprzedane nie będą.

2. Każdy z licytujących będzie obowiązany przed rozpoczęciem licytacji 10proc. ceny szacunkowej bądź w gotówzinie lub obligacjach państwa, bądź w listach zastawnych banku narodowego lub galic. towarzystwa kredytowego wedle ostatniego tychże kursu urzędownie w Gazecie wiedeńskiej notowanego, jako wadium złożyć.

Dalsze warunki licytacyjne, jak również akt oszacowania tych dóbr, wyciąg hipoteczny i opisanie dworskich budynków są do przejrzania w registraturze tutejszego sądu, a na terminach licytacyjnych u komisji ze strony sądu w tym celu wysadzonej.

Gdyby dobra te w powyższych dwóch terminach nad lub za cenę wywołania nie mogły być sprzedane, natenczas w celu ułożenia ułatwiających warunków wyznacza się termin sądowy na dzień 7. listopada 1871 o godzinie 4. po południu z tem nadmienieniem, iż niestawający na terminie wierzyciele hipoteczni będą uważani jako przystępujący do większości głosów stawiających.

O czem się obiedwie strony, wszystkich wierzycieli hipotecznych z miejsca pobytu znanych do rąk ich własnych, wierzycieli zaś z miejsca pobytu niewiadomych, tudzież tych, którzyby po dniu 28go września 1870 do tabuli weszli, lub którymby niniejsza uchwała z jakichkolwiek bądź przyczyn weale nie lub niedosć weześnie była doręczoną, przez ustanowionego dla nich kuratora w osobie p. adwokata Dra. Kapiszewskiego uwiadamia.

Z rady c. k. Sądu obwodowego

Tarnów, dnia 15. czerwca 1871.

(1756 3-3) Edykt.

Nr. 2782. Vom k. k. Bezirksgerichte in Buczacz wird bekannt gemacht, den unbekanntem Erben der verstorbenen Chancie Ginsberg, daß Benjamin Rapp unterm 27. März 1871 §. 1293 ein Tabulargefuch überreichte wegen Errichtung eines neuen Tabularbüchens für die Realität sub Cons. Nr. 214 St. in Buczacz und Intabulierung als Eigenthümer derselben, welchem Gesuche unterm 17ten Juli 1871, §. 2616 willfahrt wurde, und daß für die verstorbene Chancie Ginsberg ein Curator in der Person des Hillel Nissenbaum aus Buczacz befestigt wurde, dem auch der diesfällige Befcheid vom 17. Juli 1871 §. 2616 zugestellt wurde.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Buczacz, am 17. Juli 1871.

(1757 3-3) Kundmachung.

Nr. 5672. Daß unterm 6. Juli 1871 Nr. 1207 in Sachen des Alter Fisch gegen Rozalia Sarnawkische Nachlassinasse pto. 22 fl. 15 kr. öst. W. i. R. G. Befuchs executiver Veränderung der Realität CN 116 in Moskalówka erlassene Excitationsedict wird nachträglich dahin richtig gestellt, daß der zweite Excitationstermin statt am 23. am 28. August 1871 und der dritte statt am 6. auf den 14. September 1871 um 10 Uhr Vormittags bestimmt wird.

Was zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

K. k. Bezirksgericht.

Kossów, am 24. Juli 1871.

(1758 3-3) Edykt.

Nr. 504. Seitens des k. k. Bezirksgerichtes in Strzyżów wird mittelst gegenwärtigen Edictes zur allgemeinen Kenntniß gebracht, es sei auf Grund des hiergerichtlichen in der Landeszeitung Gazeta lwowska mittelst Edicte gehörig kundgemachten Bescheides vom 20. October 1869 §. 441, womit die Amortisirung der dem Elias Reich in Verlust gerathenen Urkunden, als:

1. der in Rzeszów am 11. August 1841 geschlossenen scheidrichterlichen Verschreibung, womit Anton und Teresia Dydyńskie einerseits und Elias Reich, Wolf Fränkel und Mendel Berglas andererseits zur Entscheidung der zwischen denselben aus Anlaß des Verkaufes von 15000 Garneß Aquavit entstandenen Streitigkeit den Ignatz Przybylski und Johann Czarnecki zu Schiedsrichtern erwählten und diese das Schiedsrichteramt übernahmen;

2. Des auf Grund dieser scheidrichterlichen Verschreibung vom 11. August 1841 gefällten scheidrichterlichen Urtheils ddo. Rzeszów 12. August 1841, mittelst dessen die Eheleute Anton und Teresia Dydyńskie zur Lieferung von 15000 Garneß Aquavit bis Ende März 1843 oder Zahlung von 30 fr. in C. M. für jeden fehlenden Garneß an Elias Reich, Wolf Fränkel und Mendel Berglas verurtheilt worden;

3. der durch die Eheleute Anton und Teresia Dydyńskie am 14. September 1844 ausgestellten Erklärung mittelst welcher dieselben anerkannten, daß sie von der mit scheidrichterlichem Urtheile ddo. Rzeszów am 12. August 1841 bestimmten Quantität von Aquavit noch 5196 Garneß oder den hierfür bestimmten Betrag 30 fr. C. M. pr. Garneß zusammen daher der Restbetrag von 2598 fl. C. M. dem Elias Reich, Wolf Fränkel und Mendel Berglas schuldig seien und diese Summe bis letzten October 1845 zu zahlen sich verpflichteten, eingeleitet worden ist, über das von Elias Reich unter 3. März 1871 §. 504 hiergerichtlich eingebrachte Gesuch, die Amortisirung obiger drei Urkunden bewilliget und es werden solche hiemit für nichtig erklärt.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Strzyżów, am 31. Mai 1871.

(1759 3-3) Edykt.

Nr. 1496 cyw. C. k. sąd powiatowy w Tuchowie jako kuratelarna i do przeprowadzenia pertraktacji umocowana Michała Rindzka szeregowca 5 szkadrony c. k. 13 pułku ułanów hr. Trani, od bitwy pod Custozzą od dnia 24. czerwca 1866 zagubionego, w moc §. 24 ust. 3 K. C. U. po wypełnieniu warunków §. 277 K. C. U. przepisanych, za zmarłego uznaje, i pertraktacje po nim przeprowadza.

Tuchów, dnia 20. czerwca 1871.

(1760 3-3) Edykt.

Nr. 41834. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie wiadomo czyni, że Chaje Chane Philipp przeciw p. Ludwinie Żerdzińskiej pod dniem 25. lipca 1871 do l. 42834 prośbę o nakaz zapłaty sumy wekslowej 280 złr. w. a. wniosła, która uchwałą z dnia dzisiejszego do rozprawy na dzień 16. sierpnia 1871 zadekretowaną została.

Ponieważ p. Ludwina Żerdzińska z życia i miejsca pobytu jest niewiadomą, przeto do zastępowania jej a względnie jej z życia i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców mianował tutejszy sąd na jej koszt i niebezpieczeństwo adw. p. Dra. Krattera z substytucją adw. p. Dra. Majewskiego kuratorem, z którym niniejsza sprawa przeprowadzona będzie.

Wzywa się przeto p. Ludwinę Żerdzińską a względnie jej spadkobierców, aby ustanowionemu kuratorowi w czas przed terminem środki do obrony dostarczyła lub innego pełnomocnika zamianowała, inaczej wynikłą szkodę sama sobie przypisać będzie musiała.

Z lwowskiego c. k. sądu krajowego jako handlowego.

Lwów, dnia 26. lipca 1871.

(1761 3-3) Edykt.

Nr. 29657. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że Michał i Jakób Pryma wnieśli przeciw Kazimierzowi Markiewiczowi dnia 30. maja 1871 do l. 29657 pozew o przyznanie Michałowi Pryma prawa własności realności pod l. 263 3/4 i zainstabulowanie tegoż za właściciela tej realności i pomoc sądową prosili, w skutek czego termin do ustnej rozprawy na dzień 14. sierpnia 1871 godzinę 10 rano ustanowiony został.

Ponieważ miejsce pobytu Kazimierza Markiewicza jest nieznanne, a zatem c. k. sąd krajowy do zastępowania tegoż i na jego koszt i niebezpieczeństwo tutejszego adw. Dr. Popiela z zastępstwem przez adw. Dr. Rapporta kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzona będzie.

Niniejszym więc edyktem upomina się pozwanego, abym w należytych czasie osobiście stanął, lub potrzebne dokumenta ustanowionemu zastępcy udzielił, lub innego zastępcę wybrał i sądowi oznajmił, ogółem stosownych do obrony środków użył, gdyż wynikające z zaniebdania skutki sam sobie przypisać będzie musiał.

Z c. k. Sądu krajowego.

Lwów, dnia 3. czerwca 1871.

(1763 3-3) Edykt.

L. 14018. C. k. sąd krajowy dla spraw cywilnych w Krakowie zawiadamia nieobecnego z miejsca pobytu niewiadomego Adama Nowińskiego, że w skutek prośby Karola Nowińskiego jako prawonabywcy Feliksa Skołyżewskiego de praes. 21go czerwca 1870 do liczby 12187 dozwolona została uchwałą z dnia 2. maja 1871 do l. 5977 na zaspokojenie pretensyi Karola Nowińskiego w kwocie 150 złr. m. k. czyli 157 zł. 50 kr. w. a. nakazem płatniczym c. k. miejsko-deleg. sądu powiatowego w Krakowie z dnia 29. stycznia 1857 do liczby 7484 przyznanej wraz z procentami po 5proc. od dnia 1. lipca 1854 bieżącymi i kosztami sporu w kwocie 10 zł. 9 kr., tudzież kosztami egzekucyjnymi dotąd przyznanymi przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. 87 dz. V - 59 gm. VII. w Krakowie położonej na imię Jana i Joanny Nowińskich intabulowanej, w dwóch terminach, na dniu 6. lipca 1871 i 4. sierpnia 1871 r. o godzinie 10. zrana odbyć się mająca pod warunkami w edyktie z dnia 2. maja 1871 do l. 5974 w Nrach 125, 127 i 131 urzędowej Gazety lwowskiej zamieszczonym, ogłoszonymi

O czem Adam Nowiński równocześnie także przez ustanowionego kuratora w osobie p. adwokata krajowego Dra. Wilkosza z substytucją p. adwokata krajowego Dra. Hajdukiewicza zawiadomionym zostaje.

Kraków, dnia 24. lipca 1871.

(1767 3-3) Edykt.

Nr. 31690. C. k. sąd krajowy lwowski zawiadamia niniejszem Katarzynę Ustyanowicz, Katarzynę Olszewską, Teklę Drzymalikową i Jana Martynowicza z miejsca pobytu niewiadomych, lub w razie śmierci, ich sukcesorów z nazwiska i pobytu niewiadomych, że uchwałą jednoczesną do l. 31690 dozwolona na zupełną ekstatylację obowiązku Sebastjana Glücksellego, ciężącego w stanie biernym real. Nr. 518 1/4, sub praes. 28. lutego 1838, Dom. 52 pag. 9 on. 10 na rzecz Katarzyny Martynowiczowej wszystkie reperacje i dozolacje, które z powodu nowo budować się mającej frontowej realności Nr. 513 1/4 w przyległej realności Nr. 514 1/4, powstałyby mogły z własnego przez lat sześć skutecznie, takowe bezzwłocznie wykonać i wszelkie benifikacje tak co do czynszów, jakoteż co do dochodów możliwie nadwzrężonej lub uszkodzonej realności Nr. 514 1/4, w myśl transakcyi na wstępie wymienionej zastępywać i wynagradzać, która to uchwała ustanowionemu dla nich w osobie adw. p. Dr. Goreckiego ze zastępstwem adw. p. Dr. Sermaka kuratorowi doręcza się.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 25. lipca 1871.

Erkenntniß.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Leitmeritz hat unterm 20ten Juli 1871 l. 3., §. 4213, zu Recht erkannt: Der in der Nummer 14 der Zeitschrift „Rip“ vom 15. Juli t. 3. unter der Rubrik Nase dopsy vorkommende, mit der Ueberschrift: A. Z. Loun Ráděni zdejsi c. k. o. kresni rady skolni Rozkosné vyhlivky vzdor vyrovnani“ verfehene Correspondenzartikel begründet den Thatbestand des im § 300 St. G. bezeichneten Vergehens gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung; es wird deshalb die Beschlagnahme dieser Druckschrift bestätigt und deren Weiterverbreitung verboten.

(1779 2—3) **E d y k t.**

L. 8645. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu oznajmia niniejszem, iż konkurs, który tutejszo-sądową uchwałą z dnia 18. listopada 1870 do l. 12476 przeciw Izaakowi Mayerowi Blausteinowi, kupcowi Tarnopolskiemu, wprowadzony został, w myśl §. 155 ustawy konk. z dniem dzisiejszym się znosi.

Tarnopol, dnia 24. lipca 1871.

(1781 2—3) **E d y k t.**

L. 8836. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu czyni niniejszem wiadomo, że z powodu pozwu wniesionego pod dniem 20go lipca 1871 r. do liczby 8836 przez Józefa Maryana Mieczkowskiego przeciw Maryannie Ellgier, zamężnej Mekin, Ignacemu Elgier, Teodorowi czyli Feodotowi Putiatyckiemu, Janowi Józefowi Putiatyckiemu, Janowi Tyczkiewiczowi, Wacławowi Michałowi Mieczkowskiemu, Karolinie Ellgier zamężnej Parzelskiej, Ludwice Ellgier, Wiktorii Ellgier i Pelagii z Nadolskich Ellgier drugiego ślubu Sliwowskiej o eks-tabulację sumy 58141 złp. 19 gr. z przyn. ze stanu biernego połowy dóbr Terpiłówka, obwodu Tarnopolskiego, do ustnej rozprawy dzień sądowy na 29. sierpnia 1871 o godzinie 10. przed południem w tutejszym sądzie wyznaczony i równocześnie dla niewiadomych z miejsca pobytu pozwanych kurator w osobie p. adw. Dra. Sternklar z substytucją p. adwokat Dra. Maxa ustanowiony został.

O tem zawiadamia się wspomnianych pozwanych. Tarnopol, dnia 24. lipca 1871.

(1782 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 20331. C. k. sąd krajowy we Lwowie wzywa wszystkich tych, którzyby posiadali wystawiony przez c. k. urząd loteryjny lwowski pod dniem 9go grudnia 1859 Journ. Art. 293 kwit depozytowy na złożoną przez Abrahama Krauthammera część kaucyi w kwocie 57 zł. 42 kr. w. a. lub do tegoż kwitu sobie rościłi jakiegokolwiek prawa, by takowy w przeciągu roku jednego tut. sądowi przedłożyli, gdyż po upływie tego czasu kwitów depozytowy nieważnym zostanie uznany.

Lwów, dnia 19. lipca 1871.

R u n d m a c h u n g.

Nr. 20331. Vom f. f. Lemberger Landesgerichte werden Alle Jene, welche den vom Lemberger f. f. Hofamte, über einem zu Gunsten des Abraham Krauthammer erlegten Cautions- = Theilbetrag pr. 57 fl. 42 kr. öst. Währ. unterm 9ten December 1859 zur Journ.-Art. 293 erfolgten Depofitenchein in Händen haben, oder hierauf aus was immer für einem Rechtsgrunde einen Anspruch zu machen gedenken, aufgefordert, denselben binnen einem Jahre so gewiß hiergerichtlich vorzubringen, widrigenfalls nach Verlauf dieser Frist dieser Depofitenchein als amortisiert erklärt werden würde.

Lemberg, am 19. Juli 1871.

(1783 2—3) **Obwieszczenie licytacji.**

L. 6141. Celem sprzedaży dwóch młynów kameralnych, każdy o trzech kamieniach, a jeden z twardego materiału pod l. k. 374 i 378 w Nowym Sączu położonych, wraz z gruntami do tychże należącymi objętości 1 morga i 1210 sążni kwadratowych odbędzie się w c. k. powiatowej dyrekcji skarbu w Nowym Sączu na dniu 5go września 1871 od 8. do 12. godziny przed południem publiczna licytacja ustna, do której i oferty pisemne, jednak najdalej do dnia 4go września 1871 do 2giej godziny po południu na ręce naczelnika powiatowej dyrekcji przyjmowane będą.

Jako cenę wywołania ustanawia się kwotę ceny kupna 9000 zł.

Tak do ustnej jako i pisemnej licytacji będą tylko ci przypuszczeni, którzy wadium 10proc. złożą, warunkom licytacji bezwzględnie się poddadzą i według ustaw państwa od publicznych licytacji nie są wykluczeni.

Resztę warunków licytacji przejrzeć można w c. k. powiatowej dyrekcji skarbu w godzinach kancelaryjnych

Z c. k. powiatowej dyrekcji skarbowej. Nowy Sącz, dnia 27. lipca 1871.

(1784 2—3) **E d y k t.**

L. 75. C. k. Izba notaryalna podaje do powszechnej wiadomości, że urządowanie c. k. notaryusza w Jarosławiu Walerego Liebla z powodu jego śmierci ustało i wzywa się wszystkich, którym przysłużyła prawo żądania zaspokojenia z kaucyi zmarłego c. k. notaryusza, aby pretensje swoje w przeciągu sześciu miesięcy licząc od ostatniego obwieszczenia tego edyktu do c. k. Izby notaryalnej zgłosili, inaczej po upływie tego czasu wymieniona kaucya wydana będzie.

Przemysł, dnia 17. lipca 1871.

(1786 2—3) **R u n d m a c h u n g.**

Nr. 2065. Vom f. f. Bezirksgerichte in Kałusz wird hienit bekannt gemacht, daß bei demselben über Ansuchen des Munsch Liebermann zur Befriedigung des gegen Mortko Treidler erfolgten Betrages von 600 fl. C. M. f. N. G. die executive Veräußerung der dem Letzteren gehörigen Realität unter Haus-Nr. 47 in Kałusz am 11. September 1871 um 10 Uhr Vormittags unter nachstehenden erleichternden Bedingungen vorgenommen werden wird:

1. Zur Teilbietung dieser Realität wird nur dieser einzige Termin festgesetzt.

2. Zum Ausrufspreise wird der gerichtlich erhobene Schätzungswert pr. 853 fl. öst. W. angenommen, jedoch wird diese Realität bei diesem einzigen Termine, falls der Ausrufspreis erzielt werden sollte, auch unter demselben um welchen immer Betrag hintangegeben werden.

3. Jeder Licitationslustige hat an Wadium 5 Pct des Ausrufspreises, d. i. 42 fl. 65 kr. öst. W. im Baaren oder in österreichischen Obligationen nach dem Kurswert zu Händen der Licitations-Commission zu erlegen, welches Wadium im Falle dasselbe im Baaren erlegt wird, dem Ersther in

den Kaufpreis eingerechnet, den übrigen Licitanten hingegen sogleich rückgestellt werden wird.

4. Der Ersther ist gehalten, binnen 60 Tagen nach Erhalt des den Licitationsact zu Gericht nehmenden Bescheides $\frac{1}{3}$ des Kaufpreises mit Einrechnung des etwa baar erlegten Wadiums gerichtlich zu erlegen, die anderen $\frac{2}{3}$ Theile hingegen binnen der weiteren 60 Tage zu bezahlen und in Acten mit 5 Pct. zu verzinsen.

Dieser Verkauf geschieht in Pausch und Bogen und steht den Licitationslustigen frei, den Grundbuchsauszug sowie den Schätzungssact in der gerichtlichen Registratur einzusehen wegen der Steuern werden dieselben an das f. f. Steueramt verwiesen.

Die übrigen Licitationsbedingungen sind bei Gericht einzusehen.

Vom f. f. Bezirksgerichte.

Kałusz, am 28. April 1871.

(1788 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 5203. C. k. sąd powiatowy w Chrzanowie podaje niniejszem do wiadomości, iż z powodu zniesionej spółności własności realności pod Nr. 22 w Wodnej w dwóch trzecich częściach do Julianny Halembiny a w jednej trzeciej części do Józefa Grzyba należącej, w drodze przymusowej przez publiczną licytację, w trzech terminach, dnia 17. sierpnia i dnia 7. i 21. września 1871, każdego razu o 10. godzinie przed południem w sali zwykłych posiedzeń sądowych w Chrzanowie sprzedana będzie rzeczona realność z domu drewnianego, z placu w rozmiarze 47 kwadr. sążni i ogródka 240 kw sążni obejmującego, się składająca.

Ogólna suma szacunkowa wynosi 100 zł. w. a., a wadium 10proc.

Protokół oszacowania, jak równie dalsze warunki licytacji w tutejszym sądzie przejrzane być mogą.

Z c. k. sądu powiatowego.

Chrzanów, dnia 8. lipca 1871.

(1789 2—3) **K o n k u r s.**

L. 1631-Pr. Celem obsadzenia opróżnionej przy galicyjskiej c. k. prokuratorji skarbowej, czyli raczej przy tejże ekspozyturze w Krakowie prowizorycznej posady koncepisty z roczną płacą 800 zł. w IX. klasie dyet.

Ubiegający się o tę posadę mają podania swe wnieść do c. k. prokuratorji skarbowej we Lwowie w przeciągu trzech tygodni i wykazać się, że ukończyli studia prawnicze, że odbyli praktykę przy c. k. prokuratorji skarbowej, przy sądzie lub u adwokata, dalej że dokładnie władają językami krajowymi tak w piśmie jako też i w mowie.

Lwów, dnia 29. lipca 1871.

(1766 3—3) **E d i c t.**

Nr. 2127. Vom f. f. Bezirksgerichte in Tysmienica wird zur Befriedigung der Executionskosten von 70 fl., 20 fl. 60 kr. und 6 fl. 36 kr. öst. W., die executive Veräußerung der sub CNr. 116-225 in Tysmienica gelegenen dem Wolf Weisenfreund gehörigen Realität zu Gunsten des Johann Ohanowicz bewilliget zur Übernahme derselben drei Termine, d. i. auf den 16. August, 30. August und 15. September 1871, jedesmal um 10 Uhr Vormittags festgesetzt.

Als Ausrufspreis wird der Schätzungswert dieser Realität mit 600 fl. öst. W. und das Wadium ist in dem Betrage von 60 fl. öst. W. bar zu erlegen.

Diese Realität wird bei den ersten zwei Terminen über oder um, beim dritten Termine auch unter dem Schätzungswert verkauft. Die übrigen Licitationsbedingungen können in der h. g. Registratur eingesehen und in Abschrift erhoben werden; für diejenigen Gläubiger, welche aus was immer für einer Ursache von dieser Veräußerung nicht verständigt werden konnten, wird der Curator Herr Gabryel Czalczyński bestimmt.

Vom f. f. Bezirksgerichte.

Tysmienica, am 30. Juni 1871.

(1768 3—3) **Obwieszczenie.**

Nr 31112. W celu zabezpieczenia dostawy szutru na gościniec stryjsko-lwowski w okręgu budowniczym lwowskim w sekcji krassowskiej na rok 1872, a w razie osiągnięcia korzystnego rezultatu także na lata 1873 i 1874, odbędzie się dnia 16. sierpnia b. r. o godzinie 12 w południe w tutejszem c. k. starostwie druga i ostatnia licytacja za pomocą ofert.

Dostawa na rok 1872 wynosić będzie 3650 przym po 54 stóp sześciennych kamienia tłuczonego z kamieniołomu w Drohowyżu w cenie fiskalnej 38731 zkr. 75 ct w latach zaś 1873 i 1874 ograniczy się na 2250 przym w cenie fiskalnej 22113 zkr. 75 ct.

Blizsze warunki przejrzeć można w wymienionem c. k. starostwie, dokąd także należycie wystosowane oferty opatrzone w 5% towe wadium przed wyznaczonym terminem wniesione być mogą.

Oferty nieułożone według przepisów lub podane po terminie nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 20. lipca 1871.

(1769 3—3) **Ogłoszenie konkursu**

L. 762. W skutek uchwały rady gminnej rozpisuje się niniejszem konkurs na drugiego majstra kominiarskiego w tutejszej gminie.

Ubiegający się o tę posadę zechcą swoje podania zaopatrzone w dowody uzdolnienia, dotychczasowego pobytu, świadectwo moralności i metrykę chrztu najdalej do 31. sierpnia 1871 do Zwierzchności gminnej tutaj wnieść, a oraz w podaniu wyszczególnić warunki, pod jakimi obowiązek ten pełnić obowiązują się.

Od Zwierzchności gminnej król. woln. miasta. Jaworów, dnia 20. lipca 1871.

(1776 3—3) **Ogłoszenie konkursu.**

Nr. 1616 pr. Celem obsadzenia czterech waku-

jących posad sekretarzy skarbowych w VIII klasie dyet z roczną płacą 1600 zkr. lub 1400 zkr. tudzież jednej posady komisarza skarbowego I. klasy także w VIII klasie dyet z roczną płacą 1400 zkr. a ewentualnie kilka posad komisarzy skarbowych I. klasy w tej samej klasie dyet z roczną płacą 1200 zkr. rozpisuje się niniejszem konkurs.

Ubiegający się o te posady mają swoje podania wnieść w przeciągu trzech tygodni do Prezydium c. k. krajowej dyrekcji skarbu we Lwowie, i w takowych udowodnić, że złożyli egzamin przepisany dla wyższej służby koncepcyjnej przy władzach skarbowych, tudzież, że do- kładnie władają językami krajowymi tak w piśmie jako też w mowie.

Ci kompetenci, którzy się ubiegali o takie posady na mocy konkursu rozpisanego na dniu 5. lutego 1871 l. 289 pr. nie potrzebują ponawiać swych podań.

Lwów, dnia 26. lipca 1871.

(1777 3—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 1605 pr. Według art. IV ustawy z dnia 14. lipca 1871 ogłoszonej w dzienniku ustaw państwa Nr. 63. z r. 1871 mają być pobierane podatki stałe w ogóle w r. 1871 podług ustaw obecnie istniejących, a mianowicie dodatki państwowe:

- do podatku gruntowego i domowo czynszowego prócz ordynarjum i dodatku i trzeciej części, zastępującego podatek dochodowy, nadzwyczajny dodatek trzeciej części ordynarjum;
- do podatku domowo klasowego prócz ordynarjum i dodatku w trzeciej części zastępującego podatek dochodowy, nadzwyczajny dodatek w wysokości ordynarjum.
- do podatku zarobkowego i dochodowego prócz ordynarjum nadzwyczajny dodatek tudzież w wysokości ordynarjum.

Atoli obowiązani do podatku zarobkowego i dochodowego I. klasy, tudzież podlegający opłacie podatku dochodowego II. klasy mają w każdym razie, jeżeli całkowita od nich przypadająca należytość podatkowa z tytułu podatku zarobkowego i dochodowego I. klasy a względnie podatku dochodowego II. klasy za cały rok 1871 w ordynarjum nie przewyższa kwoty 30 zkr. w. a. jako dodatek nadzwyczajny tylko $\frac{1}{10}$ części podatku zwyczajnego uiszczać.

Właściciele budynków uwolnieni czasowo całkowicie lub częściowo od podatku domowo czynszowego uścić mają pięć od sta jako podatek dochodowy w roku 1871 od czystego dochodu rocznego pochodzącego z tychże budynków to jest od kwoty pozostającej z całorocznego dochodu z czynszów brutto po odtrąceniu procentów prawnie przyzwolonych na utrzymanie budynków, a nadto przy budynkach całkiem wolnych od podatku po odtrąceniu także przypadających w r. 1871 i udowodnionych procentów od kapitałów zabezpieczonych na budynkach wolnych od podatku.

Podając to odnośnie do tutejszych obwieszczeń z dnia 16. grudnia 1870 L. 2645 pr. z dnia 28. lutego 1871 L. 469 pr. z dnia 31. marca 1871 L. 731 pr. z dnia 30. kwietnia 1871 L. 947 pr. z dnia 30. maja 1871 L. 1200 pr. i z dnia 30. czerwca 1871 L. 28501 ogłoszonych w dzienniku ustaw i rozporządzeń krajowych z roku 1871 Nr. I, IV, V, VII, IX, do powszechnej wiadomości zarządza się jednocześnie pobór tych podatków i dodatków państwowych na rok 1871 w sposób zwykły ustawą przepisany.

Lwów, dnia 25. lipca 1871.

R u n d m a c h u n g.

Nr 1605 -Pr. zufolge Artikel IV. des im Reichsgesetzlatte unter Nr. 63 kundgemachten Finanzgesetzes vom 14. Juli 1871 sind die directen Steuern für das Jahr 1871 im Allgemeinen nach den bereits bestehenden Normen einzuhoben.

Bezüglich des Ausmaßes der Zuschläge zu den directen Steuern haben nachfolgende Bestimmungen zu gelten:

- bei der Grundsteuer und Hauszinssteuer ist nebst dem Ordinarium und dem die Einkommensteuer vertretenden Ein Drittel Zuschusse ein außerordentlicher Zuschlag mit einem Drittel des Ordinariums einzuhoben,
- bei der Hauszinssteuer ist nebst dem Ordinarium und dem die Einkommensteuer vertretenden Ein Drittel Zuschusse ein außerordentlicher Zuschlag im Betrage des Ordinariums einzuhoben,
- bei der Erwerbsteuer und bei der Einkommensteuer ist nebst dem Ordinarium ein außerordentlicher Zuschlag gleichfalls in der Höhe des Ordinariums einzuhoben.

Am von jenen Steuerpflichtigen, deren Gesamt-Steuer-schuldigkeit an Erwerb- und Einkommensteuer erster Classe oder an Einkommensteuer zweiter Classe im Ordinarium den Betrag von Treißig Gulden österr. Währ. nicht übersteigt, ist der außerordentliche Zuschlag nur in der Höhe von sieben Zehntel des Ordinariums einzuhoben.

An Einkommensteuer von Gebäuden, welche im Ganzen oder theilweise die zeitliche Befreiung von der Hauszinssteuer genießen, sind für das Jahr 1871 fünf Percente von dem aus diesen steuerfreien Objecten erzielten reinen Jahreseinkommen, d. i. von jenem Betrage zu entrichten, welcher von dem ganzjährigen Zins-Bruttoertrage nach Abzug der auf Erhaltung der Gebäude gesetzlich zugestandenen Percente und bei ganz steuerfreien Gebäuden auch der erweislich im Jahre 1871 falligen Zinsen von den auf dem steuerfreien Objecte verpfändeten Capitalien erübrigt.

Dies wird mit Bezug auf die hierortigen Kundmachungen vom 16. December 1870 Z. 2645-Pr., 28 Februar 1871 Z. 469-Pr., 31. März 1871 Z. 731-Pr., 30. April 1871 Z. 947-Pr., 30. Mai 1871 Z. 1200-Pr. und vom 30. Juni 1871 Z. 28501 zur allgemeinen Kenntniß mit dem Bemerkten gebracht, daß die Einhebung dieser Steuern und Staatszuschläge auf die gewöhnliche durch das Gesetz vorgesehene Art angeordnet wird.

Lemberg, am 25. Juli 1871.